

عنوان مقاله:

بررسی جایگاه مدیریت میانی و پایه در نظام سلامت کشور

محل انتشار:

کنفرانس بین المللی نخبگان مدیریت (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

سیداکبر نیلی پورطباطبایی - استادیار و رئیس پژوهشکده مدیریت- پژوهشگاه شاخص پژوه-دانشگاه اصفهان

مجید تاجیک - نویسنده مسئول، دانشجوی دکتری مدیریت سلامت پژوهشگاه شاخص پژوه-دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

زمینه: مدیریت نظام سلامت بعنوان یکی از مهارتها و وظایف اصلی ارائهدهندگان خدمات سلامت معرفی شده است، در حالیکه دانشجویان علوم پزشکی رشتههای مختلف علوم پزشکی برای این امر تربیت نمیشوند و آموزشهای لازم را فرا نمی-گیرند واکثریت پستهای مدیریتی فقط و فقط در انحصار پزشکان است و دیگر کارکنان حتی با تحصیلات بالا و در رشته- های تحصیلاتی و کاری مرتبط با خود فرصتی برای مدیریت ندارند و اینها سبب اتفاقات ناخواسته پرهزینه در نظام سلامت میشوند که پیامدهای ناگواری در اقتصاد بهداشت، تصمیمسازیها و اجرای مناسب سیاستهای بهداشت در سطح جامعه میگردد. این مطالعه با هدف بررسی مروری بر وضعیت موجود در ایران و برخی کشورهای توسعه یافته جهت کاهش پیامدهای ناشی از مدیریت غیرعلمی مدیران نظام سلامت انجام شده است. روش: جهت انجام مطالعه مروری مزبور از روش کتابخانهای و جستجوی اینترنتی استفاده شده است، برای انجام جستجو بانکهای اطلاعاتی مرتبط داخلی و خارجی مورد استفاده قرار گرفت. یافته ها: بررسیها نشان داد که مدیریت در نظام سلامت ایران در دست پزشکان است درحالیکه مطابق قوانین جهانی (کشورهای در حال توسعه) انتخاب مدیران در نظام سلامت از یک چارچوب خاصی پیروی می کند و حداقل مدرک تخصصی، کارشناسی بالاتر در مدیریت و اقتصاد سلامت می باشد، آموزش پزشکان در زمینه های مختلف مدیریتی و مشارکت در جلسات مدیریتی راهکاری جهت کاهش شکاف بین مدیر- پزشک خواهد بود ولی دلیلی بر انتخاب و انتصاب آنان برپست های مدیریتی نمیشود. چنانچه بپذیریم که ایران یک کشور در حال توسعه می باشد می بایست در همه ابعاد، اصول بر آن حاکم باشد و قسمت اول بند 2 معیارهای انتخاب مدیران پایه و میانی در دستوالعمل وزارت بهداشت این امکان را برای تصدی پست های مدیریتی توسط پزشکان دوره دیده ایجاد می کند. در نظامهای توسعه یافته درمان، پزشک عموماً در جایگاه توان و مهارتتشار می کند و امور بهداشت و درمان برعهده او قرار می گیرد. متخصصان حوزه سلامت و مدیریت سلامت نیز در جایگاه خود مسائل مالی و طرحهای توسعه مراکز درمانی قرار می گیرند. در ایران با وجود این متخصصان مدیریت اقتصاد و اقتصاد سلامت در مراکز درمانی و نهادهای تصمیم ساز نظام سلامت استفاده چندانی از آنان نمی شود. پزشکان در دانشگاه های علوم پزشکی آموزش های علوم مدیریتی را فراموش می کنند اما بر مسند آن قدم می گذارند. نتیجه گیری: بکارگیری صحیح قوانین وضع شده برای انتخاب و انتصاب و تغییر مدیران به بهبود شرایط مدیریت تخصصی در وزارت بهداشت کمک می کند و پیشنهاد می شود برای حفظ شرایط موجود، آموزش مستمر پزشکان در ابعاد گوناگون مدیریتی و مشارکت در جلسات برای کاهش شکاف بین پزشک-مدیر صورت گیرد و شرایط انتخاب و انتصاب مدیران میانی و پایه اصلاح گردد.

کلمات کلیدی:

مدیریت، نظام سلامت، مدیران پایه و میانی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/529018>

